

HØRING CHRISTIANSBORG

Socialudvalget
Thomas Vorre - PLF

Problemstilling

- Gennemsnitsalder er over 50 år
- Rekruttering af nye yngre plejefamilier er meget svært
- Yngre børnefamilier er projektforældre der får børn senere
- Opgaverne bliver vanskeligere
- Kommunerne laver nye tiltag af kortere varighed - efterfølgende hjem til forstærket indsats
- Kommuner lukker døgninstitutioner og overfører børn til plejefamilier – uden efterfølgende opfølgning
- Det er ikke populært af være plejefamilie – manglende lovsikret tryghed!
- Hvad tilbyder en plejefamilie? Det vigtigste for alle mennesker i verden er deres familie – det tilbyder plejefamilier, børn som ikke har eller ikke kan være i en normal familie. Det er et usædvanligt stort tilbud.

Plejefamiliers manglende lovsikrede tryghed

- Placering af et barn i pleje kræver tryghed for plejefamilien og for barnet. Er det tryghed når:
- Man genforhandler kontrakt hvert år – plejefamilier oplever at gå ned i vederlag uden ændring af opgavens sværhedsgrad.
- Der er ingen sammenhæng mellem KL's belastningsgrader og hvad folk reelt får i vederlag. Skal kommunen spare går man efter plejefamilierne, fordi de har en tilknytning til deres barn og ikke tør at sige nej.
- Ingen plads til pension
- Ingen kompensation for at ferie der afholdes med arbejde
- Efter 30 år som familieplejer har du én måneds opsigelse
- Bliver du syg mister du måske dit arbejde, der er ingen regler for sygemelding

Den dårlige model

- Lade markedsreglerne få frit spil – Det bliver købers marked. Der mangler plejefamilier – plejefamilierne kræver hvad de vil have af kommunerne.
- Rige kommuner tilbyder bedre modeller for at kunne tiltrække gode plejefamilier.
- Kommuner som ønsker at spare på anbringelsesområdet – får rigtig svært ved at rekruttere nye plejefamilier – det tager 5 min. at skabe et dårlig renommé!

Den gode model

Skal vi have unge nye plejefamilier så kræver det:

- Et fast vederlagssystem – knyttet op på kompetencer – plejefamilier skal være fagprofessionelle (40% har en bachelor eller højere uddannelse indenfor pædagogik eller lign. Bryderup *et. al.*). Man ønsker fra politisk side at dele familieplejere i kompetenceniveauer – disse kunne også definere lønnen.
- Specifik plejeuddannelse og efteruddannelse – uafhængig af tidligere uddannelse. En plejefamilie skal kunne tage en kompetencegivende uddannelse uden at regler om ældre uddannelse kobles med egenbetaling.
- Det er ødelæggende for anbringelsesområdetets kvalitet – hvis kommuners dårlige økonomi påvirker anbringelserne. Et nationalt anbringelsessystem?
- Kommuners øgede fokus på netværksanbringelser er bekymrende – udelukkende økonomitænkning.
- Det skal være lovbestemte rettigheder – plejefamilier kan og må ikke strejke – omsorg for udsatte børn skal komme først.

Skal vi have unge nye plejefamilier så kræver det:

- Kompensation for arbejde under ferie
- Pension
- Tættere og ligeværdigt samarbejde mellem socialrådgiver og plejefamilie. Socialrådgivere er specialister på lovgivning (de har et modul om pædagogik) - plejefamilier er specialister på det enkelte barns behov – det skal udnyttes!
- Sygdom og sygemelding skal ikke gå ud over et barns tilknytning til familien – hvis det kan undgås.
- Barnet skal have bisidder med ved alle børnesamtaler og alle børn skal høres
- Clear cut/Clean Cut fjernelser må ikke være lovlige – akutfjernelser skal dokumenteres af en uafhængig instans.
- Det enkelte barns behov skal understøttes
- Der skal laves langsigtede planer for det anbragte barns indgang i voksenlivet – efterværn eller handicap vurdering. Alt for mange unge ender på gaden.
- Plejebørn bliver sendt hjemmefra når de er 18, vores egne børn bliver sluppet når de er 27... tænk over det!

